

BS
§ 10 odst. 3

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: .....
podpis: .....

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

MINISTERSTVO VNITRA
odbor všeobecné správy
oddělení státního občanství a matrik
nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Č.j.: VS-1591/835.3/2-2013

Praha 9. března 2015

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti, kterou podal
nar. El-Kalamoun – Libanon, státní občan Libanonu, trvale bytem
o udělení státního občanství České republiky
podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního
občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, takto:

žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky
se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Na základě žádosti jmenovaného bylo zahájeno správní řízení ve věci udělení
státního občanství České republiky. Žádost byla podána u Krajského úřadu Ústeckého
kraje dne 30.5.2013. Správní řízení o této žádosti bylo zahájeno dne 2.7.2013, kdy žádost
došla na Ministerstvo vnitra. Žadatel je ženatý, manželství se státní občankou České
republiky (....., á, nar. .... 4 Duchcov) uzavřel v Duchcově dne 18.8.2007,
z manželství se narodily dvě děti, dcera ..... nar. .... Teplice, a syn
nar. .... Teplice, obě státní občané České republiky. Žadatel je státním
občanem Libanonu, na území České republiky má povolený trvalý pobyt od 12.11.2007.

Správní řízení bylo usnesením Ministerstva vnitra ze dne 3.10.2013 přerušeno
do dne 8.11.2013, a žadatel byl v souladu s ustanovením § 47 zákona č. 500/2004 Sb.,
správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), informován,
že Ministerstvo vnitra zahájilo dne 2.7.2013 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10
odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České
republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), správní
řízení o jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky. Žadatel byl poučen,
že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhnout
důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení
své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Zároveň byl žadatel vyzván,
aby ve stanovené lhůtě, tj. nejpozději 8.11.2013, doručil na Ministerstvo vnitra doklady
nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění
podmínek pro udělení státního občanství České republiky (§ 3 správního řádu a § 7 a § 8
zákonu o státním občanství). Žadatel doložil dne 4.11.2013 část požadovaných dokladů.

V průběhu správního řízení pak Ministerstvo vnitra obdrželo v souladu s § 10
odst. 3 zákona o státním občanství informace vztahující se k trestnímu řízení vedenému

na území České republiky proti žadateli pro **podezření ze spáchání přečinu pojistného podvodu** podle § 210 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 30.6.2014 bylo správní řízení přerušeno na dobu 30 dnů od doručení tohoto usnesení žadateli, a zároveň žadatel byl vyzván, aby Ministerstvu vnitra písemně sdělil, jakým způsobem bylo trestní řízení vedené proti jeho osobě vyřízeno (zda tato věc již byla pravomocně ukončena či trestní stíhání nadále pokračuje), a aby Ministerstvu vnitra zaslal rozsudek či jiné relevantní rozhodnutí, kterým bylo v této věci pravomocně rozhodnuto, nebo pokud trestní stíhání nadále pokračuje, poslední dílčí rozhodnutí ve věci. Objasnění těchto skutečností je nezbytné pro posouzení, zda žadatel splňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství. Ministerstvo vnitra obdrželo dne 10.7.2014 vyjádření žadatele, v němž uvedl, že **trestní řízení** u Okresního soudu v Teplicích **stále trvá**, momentálně probíhá šetření v Libanonu (výslech svědků, které si Okresní soud v Teplicích vyžádal). Před vydáním rozhodnutí ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky bylo žadateli umožněno, aby ve lhůtě do 25.11.2014 nahlédl do svého státoobčanského spisu a vyjádřil se k podkladům rozhodnutí; této možnosti, dané účastníkům řízení ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu, žadatel nevyužil.

Žadatel založil do spisu kopii cestovního pasu Libanonu č. _____, který byl vydán dne 12.2.2010 s platností do 11.2.2015. Ke svým cestám do zahraničí uvedl, že v posledních pěti letech ke dni podání žádosti pobýval v České republice, do zahraničí (Libanon) cestoval jedenkrát ročně na návštěvu své rodiny. Z přehledu zahraničních cest je patrné, že se žadatel za posledních pět let ke dni podání žádosti rovněž na území České republiky převážně zdržoval.

Žadatel je pojištěncem Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, Regionální pobočky Ústí nad Labem, pobočky pro Liberecký a Ústecký kraj (dále jen „zdravotní pojišťovna“). Do spisu založil potvrzení zdravotní pojišťovny, v němž je uvedeno, že je u zdravotní pojišťovny přihlášen jako plátcem pojistného na veřejné zdravotní pojištění a ke dni 13.3.2013 nemá splatný nedoplatek na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění. Dále žadatel doložil Informace o pojištěnci – výpis za období od 12.11.2007 do 13.3.2013, tzv. registrační údaje. Z registračních údajů vyplývá, že žadatel nebyl na území České republiky samoplátcem pojistného. Stát byl plátcem pojistného na veřejné zdravotní pojištění v období od 12.11.2007 do 1.1.2008, kdy byl žadatel zařazen v kategorii „nezaopatřené dítě po ukončení školní docházky“, v období od 1.2.2008 do současné doby jsou plátcem pojistného zaměstnavatelé žadatele. Z registračních údajů je také patrné, že žadatel je na území České republiky přihlášen k veřejnému zdravotnímu pojištění od data povoleného trvalého pobytu, tj. od 12.11.2007.

Žadatel uvedl, že se na území České republiky zdržuje od roku 2000, po příjezdu studoval český jazyk, v letech 2001 až 2007 studoval medicínu na 1. Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Žadatel nastoupil dne 1.2.2008 u zaměstnavatele _____, o.z. jako lékař na gastroenterologii v Teplicích, od 1.7.2010 pracuje u téhož zaměstnavatele jako lékař na gastroenterologii v Masarykově nemocnici v Ústí nad Labem. Do spisu založil potvrzení zaměstnavatele ze dne _____

16.10.2013, v němž je uvedeno, že pracuje v Krajské zdravotní, a.s. jako lékař od 1.8.2008, a jeho průměrný čistý měsíční příjem za posledních 12 měsíců činil 35 701 Kč. Žadatel dále doložil potvrzení Finančního úřadu pro Ústecký kraj, elektronicky podepsáno 20.3.2013, v němž správce daně na základě žádosti o vydání potvrzení podle § 66 odst. 1 a § 67 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, potvrzuje ke dni 14.3.2013 neexistenci daňových nedoplatků žadatele vůči orgánům Finanční správy České republiky, a potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Teplice ze dne 23.10.2013, v němž je uvedeno, že ke dni 21.10.2013 nemá splatný nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

Žadatel žije se svou rodinou (manželka a dvě děti) na adrese trvalého pobytu.

Na základě podkladů shromážděných v průběhu správního řízení a obsažených ve spise dospělo Ministerstvo vnitra k následujícím závěrům.

Žadatel splňuje podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu v České republice ke dni podání žádosti, uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, tj. že má na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje. Trvalý pobyt na území České republiky má žadatel povolen od 12.11.2007; žádost o udělení státního občanství České republiky podal prostřednictvím Krajského úřadu Ústeckého kraje dne 30.5.2013.

Žadatel nespĺňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, když neprokázal, že by nabytím státního občanství České republiky pozbyl své dosavadní státní občanství nebo že již své dosavadní státní občanství pozbyl. K tomuto Ministerstvo vnitra uvádí, že dnem 1.1.2014 nabytí účinnosti zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky). Dle ustanovení § 74 citovaného zákona, řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů; pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje.

K žádosti o udělení státního občanství České republiky si Ministerstvo vnitra vyžádalo aktuálně dne 5.3.2015 výpis z evidence Rejstříku trestů fyzických osob, z něhož vyplývá, že neobsahuje žádné informace o odsouzení žadatele. Žadatel tak splňuje další podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, tj. že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin.

Pohovor k ověření znalosti českého jazyka byl s žadatelem proveden dne 29.5.2013 před Krajským úřadem Ústeckého kraje v Ústí nad Labem v souladu s vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Žadatel znalost českého jazyka prokázal a splnil tak i další

podmínku k udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, tj. že fyzická osoba žádající o udělení státního občanství České republiky prokáže znalost českého jazyka.

S odkazem na ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je podmínkou pro udělení státního občanství České republiky také plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, (tj. konkrétně ze zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů), povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, (tj. konkrétně ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů), sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Za účelem prokázání podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství si Ministerstvo vnitra může vyžádat na základě ustanovení § 8 odst. 3 citovaného zákona potvrzení finančního úřadu o úhradě daní a poplatků, kopie daňových přiznání, výpisů z obchodního rejstříku, živnostenských listů nebo pracovních smluv, potvrzení zdravotní pojišťovny o řádném průběhu a platbách veřejného zdravotního pojištění a potvrzení zaměstnavatele o úhradě daní z příjmu a o platbách na veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Z dokladů, které žadatel ke své žádosti o udělení státního občanství České republiky doložil, nebylo zjištěno, že by neplnil povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Magistrát města Teplice, odbor správních činností – oddělení přestupků uvedlo ve svém sdělení ze dne 4.6.2013, že žadatel nemá záznam v evidenci přestupků Magistrátu města Teplice. Krajský úřad Ústeckého kraje uvedl ve svém stanovisku ze dne 18.6.2013, že v případě, že žadatel bude splňovat podmínky dané zákonem o státním občanství, nemá zdejší úřad k udělení státního občanství České republiky námitek. Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje ve svém stanovisku ze dne 24.6.2013 uvedlo, že po splnění všech zákonem stanovených podmínek nemá námitky ke kladnému vyřízení žádosti o udělení státního občanství České republiky. Ministerstvo vnitra považuje tedy citovanou podmínku za splněnou. Bylo tak prokázáno splnění podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Ministerstvo vnitra po pečlivém posouzení všech důkazů provedených ve správním řízení o žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí dospělo k závěru, že žádosti nevyhoví, a to s ohledem na níže uvedené.

Ministerstvo vnitra je povinno v řízení o žádosti o udělení státního občanství České republiky přijít v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 a ustanovením § 3 správního řádu s řešením, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a jeho přijetím nevzniknou nedůvodné rozdíly při posuzování shodných či podobných případů. Ministerstvo vnitra se tak

rozhoduje v režimu naplnění soukromého zájmu žadatele na udělení státního občanství České republiky a veřejného zájmu na zjištění skutečného vztahu žadatele k České republice, který je vyjádřen v ustanovení § 12 odst. 1 zákona o státním občanství věrností České republiky a zachováváním všech zákonů a jiných obecně závazných právních předpisů a plnění všech povinností budoucího státního občana České republiky. Zde však je nutno vzít především do úvahy, že státní občanství je považováno za pevný, úzký a trvalý vztah mezi žadatelem a Českou republikou. Musí zde proto existovat opravdové vzájemné spojení zájmů a citů spolu s existencí vzájemných práv a povinností, které je vyvozováno zejména z faktu pobytu na území České republiky a dovršené integrace žadatele v České republice. Integrace je charakterizována vazbami rodinnými, pracovními, sociálními, jakož i dodržováním právního řádu České republiky, jejíž občanství hodlá žadatel získat.

Rozhodování o přijetí do státního svazku je dle české právní úpravy ve sféře správního uvážení správního orgánu, jemuž je tato pravomoc svěřena, neboť na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. Ministerstvo vnitra tak ověřuje jednak splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, ale zohledňuje také rodinné poměry žadatele, jeho pracovní integraci, zdroje, původ a výši příjmů, a způsob získání pobytu a naplnění jeho účelu v České republice. S odkazem na ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu Ministerstvo vnitra zohledňuje jak veřejný zájem, tak okolnosti daného případu, jakož i to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Ministerstvo vnitra tak v případě, že zůstává pochybnost o tom, že oba výše definované zájmy nejsou v souladu, žádosti nevyhovuje, a to ani za předpokladu, že žadatel všechny podmínky stanovené k udělení státního občanství České republiky v době rozhodování o žádosti splňuje. Takové rozhodnutí není v rozporu s Evropskou úmluvou o státním občanství, k níž Česká republika přistoupila. Mezinárodní právo všeobecně uznává pravidlo, že je vnitřní záležitostí každého státu, jakým způsobem upraví ve svém právním řádu způsoby nabývání a pozbývání státního občanství, je věcí každého státu určit podle vlastního práva, kdo jsou jeho občané. Tento nezpochybnitelný princip napomáhá státu chránit jeho suverenitu, bezpečnost a integritu, a je v současné době všeobecně přijímán.

Na základě posouzení žádosti o udělení státního občanství České republiky ve výše uvedeném kontextu se Ministerstvo vnitra rozhodlo, že žadateli české státní občanství neudělí. Ministerstvo vnitra podotýká, že status cizince s povoleným trvalým pobytem v České republice zajišťuje žadateli téměř stejné postavení jako státnímu občanu České republiky, má zde garantována rovněž všechna práva jako občané České republiky, vyjma některých práv občanských. Lze odkázat také na čl. 42 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, vyhlášené pod č. 2/1993 Šb., podle něhož cizinci požívají v České republice práv a svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně přiznána občanům. Ministerstvo vnitra odkazuje rovněž na usnesení Ústavního soudu č.j.: IV. ÚS 586/99 ze dne 8.3.2000, kdy Ústavní soud judikoval, že v případech, kdy státoobčanský vztah nevzniká ex lege (ze zákona), ale na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené ústavou,

ústavními zákony, ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup není rozporný ani s Evropskou úmluvou o státním občanství. Ústavní soud dále ve svém usnesení č.j.: II. ÚS 624/06 ze dne 17.5.2007 přímo konstatoval, že není žádného základního práva, které by suverénní stát mohl porušit tím, že cizinci státní občanství neudělí. Dále pak Ústavní soud uvedl, že zákon o nabývání a pozbývání českého občanství nezakotvuje nárok na získání občanství při splnění zákonných podmínek, ale pouze možnost toto získat.

Ze státoobčanského spisu vyplývá, že Policií České republiky – Obvodním ředitelstvím Policie Praha IV, Službou kriminální policie a vyšetřování v Praze 4 bylo dne 28.2.2012 zahájeno dle ustanovení § 160 odst. 1 trestního řádu trestní stíhání žadatele a jeho manželky ve věci spáchání přečinu pojištného podvodu dle ustanovení § 210 odstavec 1 písm. c) trestního zákoníku č. 40/2009 Sb., spáchaného formou spolupachatelství dle ustanovení § 23 trestního zákoníku č. 40/2009 Sb., kterého se měli dopustit tím, že dne 17.8.2010 oznámili společným dopisem – na základě pojištění žadatele na firmu E..., která zajišťuje služby likvidace pojištných událostí pro pojišťovnu Garanti pro vltava a.s. v Praze 5, **pojištné události – úhradu léčebných nákladů ve výši 2 335 USD (cca 46 700 Kč) a ve výši 1 990 USD (cca 39 800 Kč), které měly nastat po jejich zranění v důsledku autonehody při výjezdu na dálnici ve směru na Tripoli v Libanonu a po následném ošetření v nemocnici dne 20.7.2010, přičemž nebylo prokázáno, že by k nehodě došlo; nemocnice Al-Mazloum Hospital v Tripoli v Libanonu nemá žádný záznam o ošetření žadatele a jeho manželky.** Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 29.5.2012 byla trestní věc vedena proti žadateli a jeho manželce pro přečin pojištného podvodu podle § 210 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zákoníku odňata Obvodnímu soudu pro Prahu 4 a přikázána k projednání a rozhodnutí Okresnímu soudu v Teplicích, kde je vedena pod sp.zn. 4 T 193/2012. Ve věci bylo nařízeno hlavní líčení, které bylo zahájeno dne 9.10.2012 a bylo odročeno mimo jiné za účelem vyžádání právní pomoci od Libanonské republiky, kdy tato byla vyžádána v březnu 2013 prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti České republiky. Ministerstvo vnitra konstatuje, že proti žadateli je v současné době vedeno trestní stíhání, které zatím nebylo ukončeno. Případné odsouzení žadatele pro úmyslný trestný čin by mělo významný vliv na posouzení jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky. Jednou z podmínek pro udělení státního občanství České republiky je, stanovené v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, že fyzická osoba nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin. Tato podmínka musí být bezvýhradně splněna, možnost jejího prominutí citovaný zákon vůbec nepřipouští.

Ministerstvo vnitra proto rozhodlo o žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů ode dne jeho doručení rozklad k ministrovi vnitra, a to podáním učiněným u oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu).

Dana Koudelková
JUDr. Dana Koudelková

referent společné státní správy a samosprávy